

Rezolvarea sistemelor de ecuații liniare

Laurențiu DEACONU*

Abstract

Ne propunem să realizăm o aplicație (un program) care să rezolve un sistem de ecuații liniare. Nu insistăm asupra sistemelor de ecuații liniare compatibile determinate (pentru care rangul matricei sistemului este egal cu rangul matricei extinse și cu numărul de necunoscute) pentru care există multe metode simple de rezolvare (inclusiv metoda Crammer) care se pot transfera în algoritmi informatici, ci prezentăm o metodă care permite atât stabilirea compatibilității cât și rezolvarea sistemelor compatibile nedeterminate.

1 Argumentare matematică

Considerăm sistemul de ecuații liniare

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \cdots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \cdots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}, \quad (1)$$

cu $a_{ij}, b_i \in \mathbb{R}$, $i \in \overline{1, m}$, $j \in \overline{1, n}$, $m, n \in \mathbb{N}^*$.

Algoritmul folosit pentru rezolvarea sistemului are la bază lema substituției. Pentru simplificarea calculelor vom organiza rezolvarea transferând sistemul într-un tabel. În mod normal, dacă sistemul este compatibil, algoritmul are m pași. La pasul k ($0 \leq k \leq m$) tabelul are următoarea structură:

*Universitatea din Pitești, laurentiu.deaconu@upit.ro

	x_1	x_2	\dots	x_l	\dots	x_n	
	$j_1^{[k]}$	$j_2^{[k]}$	\dots	$j_l^{[k]}$	\dots	$j_n^{[k]}$	
$i_1^{[k]}$	$a_{11}^{[k]}$	$a_{12}^{[k]}$	\dots	$a_{1l}^{[k]}$	\dots	$a_{1n}^{[k]}$	$b_1^{[k]}$
$i_2^{[k]}$	$a_{21}^{[k]}$	$a_{22}^{[k]}$	\dots	$a_{2l}^{[k]}$	\dots	$a_{2n}^{[k]}$	$b_2^{[k]}$
\vdots	\vdots	\vdots	\ddots	\vdots	\ddots	\vdots	\vdots
$i_k^{[k]}$	$a_{k1}^{[k]}$	$a_{k2}^{[k]}$	\dots	$a_{kl}^{[k]}$	\dots	$a_{kn}^{[k]}$	$b_k^{[k]}$
0	$a_{k+1,1}^{[k]}$	$a_{k+1,2}^{[k]}$	\dots	$a_{k+1,l}^{[k]}$	\dots	$a_{k+1,n}^{[k]}$	$b_{k+1}^{[k]}$
\vdots	\vdots	\vdots	\ddots	\vdots	\ddots	\vdots	\vdots
0	$a_{m'1}^{[k]}$	$a_{m'2}^{[k]}$	\dots	$a_{m'l}^{[k]}$	\dots	$a_{m'n}^{[k]}$	$b_{m'}^{[k]}$

Elementele tabelului vor fi precizate în cadrul algoritmului.

Pasul 1° Generarea tabelului. Primul tabel se completează astfel:

1. Prima linie x_1, x_2, \dots, x_n este doar o notație pentru coloanele asociate necunoscutelelor sistemului. Ea nu se modifică pe parcursul algoritmului.
2. A doua linie j_1, j_2, \dots, j_n se completează cu 0, $j_l = 0, \forall l \in \overline{1, n}$. Ea se completează cu elemente nenule la fiecare pas.
3. Coloana din stânga cu elementele $i_1, i_2, \dots, i_{m'}$ sunt inițial toate elementele nule, $i_k = 0, \forall k \in \overline{1, m'}$. La primul pas avem $m' = m$. Se completează cu elemente nenule la fiecare pas al algoritmului.
4. Zona centrală conține elementele matricei sistemului. La primul tabel ($k = 0$) avem $a_{ij}^{[0]} = a_{ij}, \forall i \in \overline{1, m}, \forall j \in \overline{1, n}$.
5. Coloana din dreapta se completează cu termenii liberi ai sistemului. Avem $b_i^{[0]} = b_i, \forall i \in \overline{1, m}$.

Pasul 2° Prelucrarea tabelului. La pasul k , ($k \in \overline{1, m'}$), parcurgem următoarele etape:

1. Căutăm, în linia $a_{k1}^{[k-1]}, a_{k2}^{[k-1]}, \dots, a_{kl}^{[k-1]}, \dots, a_{kn}^{[k-1]}$ din zona centrală, un element nenul. Dacă găsim, îl numim **pivot**, identificăm coloana în care se află (notată x_l în tabelul de mai sus) și treacem la pasul următor. Dacă avem $a_{kq}^{[k-1]} = 0, \forall q \in \overline{1, n}$, atunci:

- (a) dacă $b_k^{[k-1]} = 0$ eliminăm linia k deoarece corespunde unei ecuații care este o combinație liniară a ecuațiilor precedente și care nu contează în rezolvarea sistemului. În acest caz numărul ecuațiilor se micșorează cu 1, $m' \leftarrow m' - 1$. Dacă avem $k \leq m'$, reluăm etapa 1, altfel treacem la Pasul 3°.

- (b) dacă $b_k^{[k-1]} \neq 0$ algoritmul se oprește. **Sistemul este incompatibil.**
2. În coloana din stânga, punem $i_k^{[k]} = l$, unde x_l este coloana în care a fost identificat pivotul. Celealte elemente rămân ca la pasul precedent, $i_p^{[k]} = i_p^{[k-1]}$, $\forall p \in \{1, 2, \dots, m'\} \setminus \{k\}$.
 3. În linia a doua, punem $j_l^{[k]} = k$ și $j_q^{[k]} = j_q^{[k-1]}$, $\forall q \in \{1, 2, \dots, n\} \setminus \{l\}$.
 4. Elementele din linia care conține pivotul se împart la pivot:

$$a_{kq}^{[k]} = \frac{a_{kq}^{[k-1]}}{a_{kl}^{[k-1]}}, \quad \forall q \in \overline{1, n}, \quad b_k^{[k]} = \frac{b_k^{[k-1]}}{a_{kl}^{[k-1]}}.$$

Evident $a_{kl}^{[k]} = 1$.

5. Celealte elemente din coloana x_l , în care se află pivotul, vor fi egale cu 0, $a_{pl}^{[k]} = 0$, $\forall p \in \{1, 2, \dots, m'\} \setminus \{k\}$.
6. Toate elementele care nu au fost înlocuite în etapele 2-5 se determină folosind *regula dreptunghiului*:

$$a_{pq}^{[k]} = \frac{a_{pq}^{[k-1]} a_{kl}^{[k-1]} - a_{kq}^{[k-1]} a_{pl}^{[k-1]}}{a_{kl}^{[k-1]}} = a_{pq}^{[k-1]} - \frac{a_{kq}^{[k-1]} a_{pl}^{[k-1]}}{a_{kl}^{[k-1]}},$$

$\forall p \in \{1, 2, \dots, m'\} \setminus \{k\}$, $\forall q \in \{1, 2, \dots, n\} \setminus \{l\}$.

7. Dacă $k < m'$, creștem valoarea lui k cu 1 și reluăm Pasul 2° , altfel trecem la Pasul 3° .

Pasul 3° Recuperarea soluției. **Sistemul este compatibil**:

1. **determinat**, dacă $m' = n$. Soluția este $x_l = b_{j_l^{[m']}}^{[m']}$, $1 \leq l \leq n$.
2. **nedeterminat**, dacă $m' < n$. Construim multimea $S = \{l \in \mathbb{N} \mid j_l^{[m']} = 0, 1 \leq l \leq n\}$. Parcurgem a doua linie, $j_1^{[m']}, j_2^{[m']}, \dots, j_n^{[m']}$:
 - (a) dacă $j_l^{[m']} = 0$, $1 \leq l \leq n$, atunci x_l este necunoscută secundară și avem $x_l = \alpha_l$, unde $\alpha_l \in \mathbb{R}$ este un parametru.
 - (b) dacă $j_l^{[m']} \neq 0$, $1 \leq l \leq n$, atunci $x_l = b_{j_l^{[m']}}^{[m']} - \sum_{q \in S} a_{j_l^{[m']} q}^{[m']} \alpha_q$.

2 Exemplu de calcul

Considerăm sistemul

$$\begin{cases} x_1 + 2x_2 + 3x_3 + 4x_4 + 5x_5 = 6 \\ 2x_1 + x_2 + 3x_3 + 2x_4 + x_5 = 8 \\ x_1 + 5x_2 + 6x_3 + 10x_4 + 14x_5 = 10 \\ 2x_1 + x_2 + 6x_3 + 5x_4 + 4x_5 = 3 \end{cases}, \quad (2)$$

Pentru rezolvare utilizăm algoritmul prezentat mai sus. Mai întâi scriem tabelul inițial.

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	
	0	0	0	0	0	
0	1	2	3	4	5	6
0	2	1	3	2	1	8
0	1	5	6	10	14	10
0	2	1	6	5	4	3

În linia corespunzătoare primei ecuații toate elementele sunt nenule, deci oricare element poate fi ales ca *pivot*. Pentru a evita calculele complicate, alegem ca pivot primul element, pe 1, elementul încadrat într-un pătrat în tabelul anterior. Prelucrăm primul tabel:

- în coloana din stânga, în linia pivotului, punem 1 deoarece am ales *pivotul* în coloana lui x_1 ; restul elementelor se transcriu din primul tabel;
- în linia de deasupra zonei centrale, în coloana *pivotului*, sub x_1 , punem 1 deoarece *pivotul* se găsește în linia 1 din zona centrală, linia corespunzătoare primei ecuații; restul elementelor se transcriu din primul tabel;
- linia *pivotului* se împarte la *pivot*, adică se transcrie deoarece *pivotul* este egal cu 1;
- coloana *pivotului* se completează cu zero-uri;
- restul elementelor se calculează cu *regula dreptunghiului*; de exemplu, elementul din linia 4 și coloana 3 din zona centrală (care este 6 în primul tabel) se calculează astfel:

$$a_{43}^{[1]} = \frac{6 \cdot 1 - 2 \cdot 3}{1} = 0,$$

6 este elementul corespunzător din tabelul anterior, 1 este *pivotul*, 2 și 3 sunt ”proiecțiile” elementului înlocuit pe coloana, respectiv linia, *pivotului*. Termenii liberi se calculează în același mod: elementul din linia 3 din coloana termenilor liberi se calculează astfel

$$b_3^{[1]} = \frac{10 \cdot 1 - (1) \cdot 6}{1} = 4.$$

Obținem tabelul următor:

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	
	1	0	0	0	0	
1	1	2	3	4	5	6
0	0	-3	-3	-6	-9	-4
0	0	3	3	6	9	4
0	0	-3	0	-3	-6	-9

În linia corespunzătoare ecuației 2 alegem pivotul -3 din coloana lui x_2 . În coloana din stânga, în linia pivotului punem 2 deoarece *pivotul* este în coloana lui x_2 , iar în linia de deasupra zonei centrale, sub x_2 , punem 2 deoarece *pivotul* se găsește în linia 2 din zona centrală. Restul elementelor se completează ca la pasul precedent. Obținem tabelul:

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	
	1	2	0	0	0	
1	1	0	1	0	-1	$\frac{10}{3}$
2	0	1	1	2	3	$\frac{4}{3}$
0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	3	3	3	-5

Observăm că în linia 3 din zona centrală, în coloanele corepunzătoare necunoscutelor toate elementele sunt egale cu 0, deci nu putem alege un *pivot*. Elementul corespunzător din coloana termenilor liberi este tot 0, deci putem renunța la ecuația 3. Eliminăm această linie și obținem tabelul:

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	
	1	2	0	0	0	
1	1	0	1	0	-1	$\frac{10}{3}$
2	0	1	1	2	3	$\frac{4}{3}$
0	0	0	3	3	3	-5

În tabelul anterior alegem *pivotul* 3 din ultima linie și coloana lui x_3 .

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	
	1	2	3	0	0	
1	1	0	0	-1	-2	5
2	0	1	0	1	2	3
3	0	0	1	1	1	$-\frac{5}{3}$

Analizând ultimul tabel deducem că sistemul este compatibil nedeterminat. Necunoscutele principale sunt x_1, x_2, x_3 , iar necunoscutele secundare x_4 și x_5 . Asociem parametri reali necunoscutelor secundare: $x_4 = \alpha$, $x_5 = \beta$.

Pentru simplificarea identificării soluției putem completa tabelul anterior astfel:

		α	β		
	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5
	1	2	3	0	0
1	1	0	0	-1	-2
2	0	1	0	1	2
3	0	0	1	1	1

Pentru x_1 , în linia de deasupra zonei centrale găsim 1. În coloana din stânga identificăm linia în care se găsește elementul 1. Din această linie recuperăm x_1 : din elementul din coloana termenilor liberi, 5, se scad produsele dintre elementele din coloanele corespunzătoare parametrilor și respectivii parametri, adică $-1 \cdot \alpha$ și $-2 \cdot \beta$. Procedăm similar pentru necunoscutele x_2 și x_3 . Obținem astfel soluția:

$$\begin{cases} x_1 = 5 + \alpha + 2\beta \\ x_2 = 3 - \alpha - 2\beta \\ x_3 = -\frac{5}{3} - \alpha - \beta, \\ x_4 = \alpha \\ x_5 = \beta \end{cases}, \quad (3)$$

3 Implementare în limbajul C++

Algorimul prezentat în acest articol permite realizarea unui program care

- determină dacă un sistem de ecuații liniare este compatibil sau incompatible
- identifică dacă un sistem compatibil este compatibil determinat sau compatibil nedeterminat
- pentru sistemele compatibile determinate calculează soluția
- pentru sistemele compatibile nedeterminate determină soluția generală, în funcție de parametri.

Programul prezentat mai jos, realizat în **Code::Blocks**, citește datele din fișierul text **sistem.txt** și scrie rezultatele în fișierul text **solutie.txt**.

Fișierul prezentat mai jos (**sistem.txt**) conține datele corespunzătoare sistemului (2). Prima linie conține m, n , numărul ecuațiilor, respectiv numărul necunoscutelor. În continuare se scriu elementele matricei extinse de dimensiune $m \times (n + 1)$, ultima coloană conținând termenii liberi.

```
4 5
1   2   3   4   5   6
2   1   3   2   1   8
1   5   6   10  14  10
2   1   6   5   4   3
```

Programul respectă algoritmul prezentat cu mici diferențe:

- Pentru alegerea pivotului se determină elementul din linia curentă care are valoarea absolută maximă. Dacă acesta este nul, deducem că toate elementele liniei sunt nule. Se analizează Pasul 2°, etapa 1 (a) și (b). Dacă elementul determinat este nenul, acesta va fi pivotul (se alege elementul cu valoare absolută maximă pentru reducerea erorilor de rotunjire).
- Pentru a verifica dacă un număr real este nul, nu îl comparăm cu 0 ci verificăm dacă valoarea absolută a lui este mai mică decât ε , unde ε este un număr real pozitiv foarte mic. În program $\varepsilon = 10^{-20}$.
- Prelucrarea tabelului din Pasul 2° se face parcurgând etapele în ordinea 6, 4, 5, 3, 2.

```
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <iomanip>
#include <math.h>
using namespace std;

ifstream f1("sistem.txt");
ofstream f2("solutie.txt");
int m,n,io,jo;
double a[20][40],eps=1.0e-20;
int o[40],v[20];

void citire()
{
    int i,j;
    f1>>m>>n;
    for(i=1;i<=m;i++)
        for(j=1;j<=n+1;j++)
            f1>>a[i][j];
    f1.close();
}

void generare_tabel()
{
    int i,j;
    for(i=1;i<=m;i++)
```

```

v[i]=0;
for(j=1;j<=n+1;j++)
    o[j]=0;
}

void prelucrare()
{
    int i,j;
    for(i=1;i<=m;i++)
        if(i!=io)
            for(j=1;j<=n+1;j++)
                if(j!=jo)
                    a[i][j]=(a[i][j]*a[io][jo]-a[i][jo]*a[io][j])/a[io][jo];
    for(j=1;j<=n+1;j++)
        if(j!=jo)
            a[io][j]/=a[io][jo];
    for(i=1;i<=m;i++)
        a[i][jo]=0.0;
    a[io][jo]=1.0;
    o[jo]=io;
    v[io]=jo;
}

int pivot()
{
    int i,j;
    double max;
    max=fabs(a[io][1]);
    jo=1;
    for(j=2;j<=n;j++)
        if(max<=fabs(a[io][j]))
    {
        max=fabs(a[io][j]);
        jo=j;
    }
    if(max<eps)
    {
        if(fabs(a[io][n+1])<eps)
        {
            for(i=io;i<m;i++)
                for(j=1;j<=n+1;j++)
                    a[i][j]=a[i+1][j];
            m--;
            return -1;
        }
        else
        {
            f2<<"Sistem incompatibil!";
            io=m+2;
            return 0;
        }
    }
    else
    {

```

```

        return 1;
    }
}

void recuperare_solutie()
{
    int j;
    char c[n];
    if(io==m+1)
    {
        if(m==n)
            f2<<"Sistemul este compatibil determinat."<<endl;
        else
        {
            f2<<"Sistemul este compatibil nedeterminat."<<endl;
            int k=96;
            for (j=1;j<=n;j++)
                if(o[j]==0)
                    c[j]=char(++k);
        }
    f2<<"Solutia sistemului este:"<<endl;
    for(jo=1;jo<=n;jo++)
    {
        f2<<"x"<<noshowpos<<jo<<"="<<showpos;
        if(o[jo]==0)
        {
            f2<<c[jo]<<endl;
        }
        else
        {
            io=o[jo];
            f2<<setw(8)<<fixed<<setprecision(4)<<a[io][n+1];
            for(j=1;j<=n;j++)
                if((o[j]==0)&&(fabs(a[io][j])>eps)
                {
                    f2<<setw(8)<<fixed<<setprecision(4)<<-a[io][j]<<"*"<<c[j];
                }
            f2<<endl;
        }
    }
}
}

void scrie_tabel()
{
    int i,j;
    f2<<"=====";
    for(j=1;j<=n+1;j++)
        f2<<"=====";
    f2<<endl;
    f2<<" | ";
    for(j=1;j<=n;j++)
        f2<<setw(5)<<o[j]<<"    ";
    f2<<" | "<<endl;
}

```

```

f2<<"-----";
for(j=1;j<=n+1;j++)
    f2<<"-----";
f2<<endl;
for(i=1;i<=m;i++)
{
    f2<<setw(4)<<v[i]<<"| ";
    for(j=1;j<=n;j++)
        f2<<setw(8)<<fixed<<setprecision(3)<<a[i][j];
    f2<<"| "<<setw(8)<<fixed<<setprecision(3)<<a[i][n+1]<<endl;
}
f2<<"=====";
for(j=1;j<=n+1;j++)
    f2<<"=====";
f2<<endl;
}

int main(void)
{
    int p;
    citire();
    if (m==0||n==0)
    {
        cout<<"Sistemul nu exista!";
        return 1;
    }
    f2<<"Tabelul initial:"<<endl;
    generare_tabel();
    scrie_tabel();
    io=1;
    do
    {
        p=pivot();
        if(p==1)
        {
            prelucrare();
            f2<<"Pozitia pivotului: linia "<<io<<" coloana "<<jo<<endl;
            scrie_tabel();
            io++;
        }
        else
        {
            if(p==-1)
            {
                f2<<"Eliminare ecuatie - linia "<<io<<endl;
                scrie_tabel();
            }
        }
    }
    while(io<=m);
    recuperare_solutie();
    f2.close();
    return 0;
}

```

Pentru sistemul (2) se obține rezultatul din fișierul **solutie.txt**:

Tabelul initial:

	0	0	0	0	0	
0	1.000	2.000	3.000	4.000	5.000	6.000
0	2.000	1.000	3.000	2.000	1.000	8.000
0	1.000	5.000	6.000	10.000	14.000	10.000
0	2.000	1.000	6.000	5.000	4.000	3.000

Pozitia pivotului: linia 1 coloana 5

	0	0	0	0	1	
5	0.200	0.400	0.600	0.800	1.000	1.200
0	1.800	0.600	2.400	1.200	0.000	6.800
0	-1.800	-0.600	-2.400	-1.200	0.000	-6.800
0	1.200	-0.600	3.600	1.800	0.000	-1.800

Pozitia pivotului: linia 2 coloana 3

	0	0	2	0	1	
5	-0.250	0.250	0.000	0.500	1.000	-0.500
3	0.750	0.250	1.000	0.500	0.000	2.833
0	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
0	-1.500	-1.500	0.000	0.000	0.000	-12.000

Eliminare ecuație - linia 3

	0	0	2	0	1	
5	-0.250	0.250	0.000	0.500	1.000	-0.500
3	0.750	0.250	1.000	0.500	0.000	2.833
0	-1.500	-1.500	0.000	0.000	0.000	-12.000

Pozitia pivotului: linia 3 coloana 1

	3	0	2	0	1	
5	0.000	0.500	-0.000	0.500	1.000	1.500
3	0.000	-0.500	1.000	0.500	0.000	-3.167
1	1.000	1.000	-0.000	-0.000	-0.000	8.000

Sistemul este compatibil nedeterminat.

Solutia sistemului este:

x1= +8.0000 -1.0000*a

x2=a

x3= -3.1667 +0.5000*a -0.5000*b

x4=b

x5= +1.5000 -0.5000*a -0.5000*b

Așa cum se poate observa din fișierul cu rezultate, soluția generală obținută este:

nută prin program pentru sistemul (2) este

$$\begin{cases} x_1 = 8 - a \\ x_2 = a \\ x_3 = -\frac{19}{6} + \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b, \\ x_4 = b \\ x_5 = \frac{3}{2} - \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b \end{cases} \quad (4)$$

În această formă ea diferă de soluția generală 3 obținută în exemplul de mai sus. Cele două soluții generale generează aceeași mulțime de soluții.

Dacă identificăm necunoscutele x_4 și x_5 din cele două soluții

$$x_4 = \alpha = b \quad \text{și} \quad x_5 = \beta = \frac{3}{2} - \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b,$$

adică, dacă folosim substituția

$$\alpha = b \quad \text{și} \quad \beta = \frac{3}{2} - \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b,$$

în soluția (3), regăsim soluția (4):

$$\begin{cases} x_1 = 5 + b + 3 - a - b = 8 - a \\ x_2 = 3 - b - 3 + a + b = a \\ x_3 = -\frac{5}{2} - b - \frac{3}{2} + \frac{1}{2}a + \frac{1}{2}b = -\frac{19}{6} + \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b, \\ x_4 = b \\ x_5 = \frac{3}{2} - \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b \end{cases}$$